

чине. Мъсцътъ стрѣляше изъ сребристъ облакъ дучитъ си и освѣтяше стѣните на таинственото опуй жилище. Немаше други зданія на близо; една широка и гъста алея съ увисналы гроздове водеще къмъ него, а отъ диръ великолѣпецъ лѣсъ са черниеше тихъ на близинавата свѣтлина на мъссечината. Отъ тамъ са виждахъ на далечъ горытъ и върхътъ на Везувія.

Като минуващъ Апикидъ подъ лозовитъ тѣзи сводове, стигна до широкъ портикъ на къщата. На двѣтъ страни на стълбата са издигахъ мраморни изображенія на египетскія сфинксы, на които чертиятъ, еще по величавы на мъссечната свѣтлина, бяхъ массивни и несъразмѣрни и като че налагахъ повелително неподвижна тишина на страститъ, защото древнитъ скулптори искахъ да създадутъ отъ банснословното туй сѫщество емблема на мѫдростта и на величествеността. Около срѣдата на стълбата мракътъ ставаше поголѣмъ отъ тъмноватия цвѣтъ на листоветъ на алея и отъ дългитъ и неподвижни клонове на палмата които отъ части ся простирахъ надъ мраморнитъ стѣпала.

Мъртвото мълчене и странниятъ видъ на сфинкса съ вдъхвахъ едно необыкновенно величие, заради туй жрецътъ на Изida, като осяща единъ необъеснимъ страхъ, търсящъ насырчане въ тихитъ си стѣпки, когато са качаше по стълбата.

Той похлопа вратата, на която надписътъ бѣше іероглифическій. Ти са отвори безъ шумъ и единъ високъ робъ ееопъ изсочи са мълчеливо и, безъ да поздрави, направи му знакъ за да влѣзе.

Мъдни свѣтилищи, богато и искусно изработени, освѣтявахъ залата; на около по стѣните са виждахъ голѣмы іероглифи исписани съ бои, на които образътъ бѣхъ меланхолически въ противоположностъ на веселътъ изображенія, които въ туй време украсявахъ домоветъ на италиянцътъ. На края на залата са подаде другій робъ, който ако и да не бѣ роденъ въ Африка, но цвѣтътъ му бѣше почеръ отъ този на Африканцътъ.

Тироѣк Арбака, рече съ растреперанъ гласъ младайтъ жрецъ. Робътъ махнъ съ глава и го поведе отъ залата, като минъ по една малка стълба и презъ много други стаи, и срѣтътъ въ сѣка намръщената и умислена физиогномія на сфинкса, който повече отъ сѣкій другій предметъ порази фантазията му, влѣзе найподиръ въ една стая раскошно освѣтена и тамъ намѣри египтянина.

Той съдеше до една маса, на която бѣхъ расперени различни папири съ іероглифи; отъ малъкъ треножникъ, поставенъ на далечъ,